

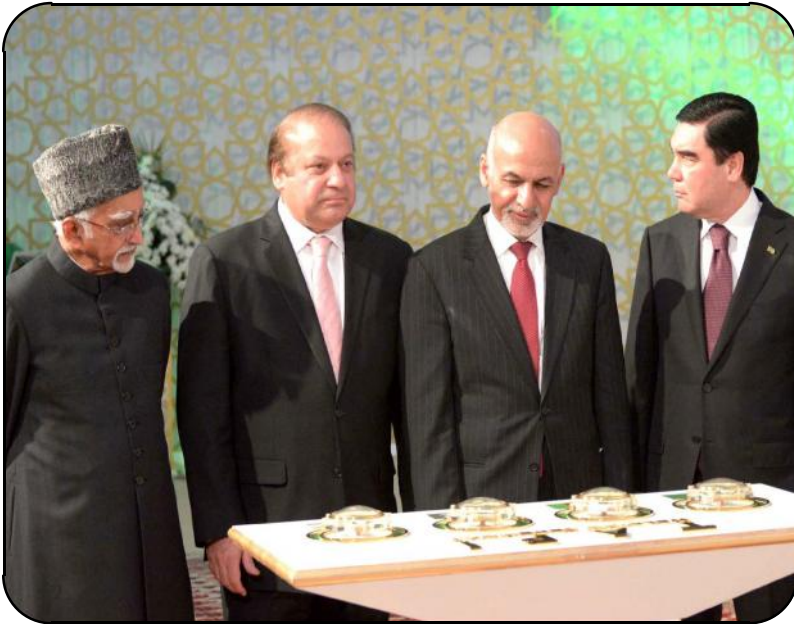
په ننني صورت حال کښې د دريم لوئي جنگ انگازې

او زموږ د قيادتونو د راهنمائي امتحان

رحمت شاه سايل

انگازې دي. اگرچې دا زمانه د يو دريم لوئي جنگ د برداشت زمانه نه ده. ځکه چې ننني انسان او د هغه اجتماعيت د خپل ژوند ټوله سرمايه (پنگه)

د بارودو په ډېرۍ اېښودې ده. نو ممکنه نه ده چې لوئي جنگ اوښلې. خو امکانات ئې په حتمي ډول مسترد کېدۍ هم نه شي. ځکه چې د جنگ نه د گټې اخستو لوبې د سرمائې د

طاقتونو خوند هم د خولې کېږي. او انسان ئې د وړو او جذباتي ملکونو دننه د فرقه پرستۍ په وسله بڼلې هم دی. امریکه چې نن نه یوازې ځان یوازینۍ سپرپاور گڼي بلکې د سرمایه دارې دنیا د قیادت پټکې هم په سر لري. دهغوي نوې منصوبه بندۍ د دنیا د امن سره ډېرې متضادې ښکاري. نو که لوئي جنگ اوهم نه شي نو د دنیا یوه لویه حصه به د یو لوئي نقصان سره مخ شي.

د توقعاتو خلاف په شام کښې د روس موجودگي. او د تورکي موجودگي. او عراق ته د

د دسمبر رومي لسیزې په بین الاقوامي او علاقائي صورت حال کښې ډېره سنسي خيزي، هنگامه خيزي او معنی خيزي پیدا کړه. داسې

معلوماتې لکه وخت او حالات چې د برگر راهنمایانه تصویرونه د فرضي او غولونکي میک اپ د رنگونو پرده راټولوي. او امتحان ترې اخلي.

د نړۍ د ټولو لویو وړو ملکونو

تاریخي تضاداتو، مفاداتي عزایمو، توسیع پسندانه خیالونو او ایټمي خرمستیو لکه چې اوسنۍ دنیا (نړۍ) د یو بل لوئي جنگ طرف ته وړې ده. سرمایه دارانه تصوراتو ټول بنيادي، تاریخي او فرقه وارانہ تضادات د جنگ جنگ لوبې ته رابللي ښکاري. اوس لکه چې نوره د سره د سوږ جنگ زمانه په ختمېدو ده.

د نائن ایلینون نه پس د فرانس واقعات د شام او عراق تازه صورتحال د ځینې خلقو په خیال د دریم لوئي جنگ (جنگ عظیم) اشارې او

امريکې د فوځونو لېږلو اراده. په يمن کې د سعودي د فوځونو جگړه چې په اوسني دور کې د څومره خطرناکو اشارو نڅېښې نڅېښې ورکوي. دې ته چې يو طرف ننی. دنيا د غير يقيني صورت حال سره مخ کېږي ده. نو بل طرف ته ئې دا د نړۍ د قيادتونو يو لويې امتحان هم د. خو په دغسې صورت حال کې به زموږه او زموږه غوندې د نورو ترقي پزير ملکونو، قامونو او اولسونو څه صورت حال وي؟

زموږ دپاره خپل دغسې سوالونو ته د جواب قيادتونه لري لري هم په نظر نه راځي او که راځي نو هغوي به لاسو او به خپو بنکاري. په هم دې لسيزه کې (دهارت آف ايشياء کانفرنس) د علاقائي صورت حال دپاره لاس ته راغلي يوه داسې ذريعه ده چې که هند و پاکستان، افغانستان او چين د دغې ذريعي نه په صحيح معنو کې د استفادې کوشش وکړي نو په مجموعي مشکلاتو کې نه يوازې کمه پېدا کولې شي. بلکې خپل ملکونه، قامونه او اولسونه هم د دې تکليف د صورت حال نه بچ کولې شي. د هارت آف ايشياء د غونډې تصور د علامه اقبال د دې شعرونو نه اخستې شوي دي چې:

آسيا يک پيکر آب و گل است
ملت افغان در آن پيکر دل است
از فساد او فساد آسيا
از کشاده او کشاد آسيا

يعنې افغانستان او افغان ملت د ايشياء د زړه مثال لري. که چېرې دغلته امن وي نو په ټوله نړۍ کې به امن. او که دغلته فساد او بيماري وي نو په ټوله نړۍ کې به فساد او بيماري وي. د پښتو متل د

، چې اوبو وړې هر ډکې ته لاس اچوي،، اگر چې هر ډکې هر وزن برداشت کولې هم نه شي خو په موجوده وخت کې که زموږ مضمحل قيادتونو که د علامه اقبال د تصور د دغې تصوير لفظي معنې طرف ته هم رجوع وکړه نو دا به د دې ځانې د څلورو پينځو ملکونو د قامونو او اولسونو په حق کې يوه معجزه گڼل په کار وي.

د کانفرنس نه پس د اسلام آباد په اعلان کې چې کومې فېصلي مېنځ ته راغلي دي هغه هم حوصله افزا دي. خو د دې د کاميابۍ راز به په رويو بدلولو کې وي. موږ تراوسه به شکه په رويو بدلولو کې ناکامۍ سره مخ شوي يو خو يو څيز چې په موږ ټولو زورور د هغه زموږ د ټولو شريک ضرورتونه دي. په خصوصيت سره که د چين د کارپور مستله په ټيک طريقه حل کول ضروري وگڼلې شي نو لکه د تاپي گيس پائپ لائن د اقتصادي منصوبې د ترقي. نوې لارې روښانه کېدې شي.

دې طرف ته توجه او زموږ د مستقبل ضرورتونه شايد چې په پورته ذکر شوو ملکونو کې نه يوازې زموږ ضرورتونه دي بلکې په موږه ټولو زورور هم دي. په خصوصيت سره د چين تر گواډه راتگ به د دې صدى د ټولو نه لويې بدلون وي. او دغه بدلون شايد زموږ د امن ضرورت هم وگرځي. او موږ د اوسني نړي وال غير يقيني صورت حال نه هم بچ کېږي. او دا زموږ د دې ملکونو د قيادتونو امتحان هم د. او د موجوده پيچيده چيلنجونو نه په کاميابۍ سره د وتو يوه بختوره مرحله هم!!!

که دومره اوشي نو هم فرض به پوره شي
چې د ارمان په مزار اېنکې بلول شي اسان